

... Hoogen beroep door om
€1 v o alles

vonnis nr.

F° 1

(51362) Hoogen beroep door
/ alles

V O N N I S

nummer : 2525

datum : 20.6.2006

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 4C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN37.99.241-02

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**
en waarbij zich heeft aangesloten als burgerlijke partij:

, autonome openbare dienst,
opgericht bij wet van 15 februari 1993,
met zetel te

voor en namens wie verschijnt, mr. , advocaat te
kantoorhoudende te , woonstkiezend ten kantore van
voormeld advocaat, bij akte verleden door onderzoeksrechter te
op 28 januari 2002, het onderzoek geopend zijnde ingevolge deze
aanstelling als burgerlijke partij;

TEGEN :

- 1
arbeider
geboren
wonende te
Turk
- 2
zonder beroep
geboren
voorheen wonende te ,

Turkse
thans overleden

BETICHT VAN:

de eerste en de tweede.

te en/of bij samenhang te in het gerechtelijk
en/of elders in het Rijk.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

A. Bij inbreuk op artikel 77 bis § 1 bis en 5 en artikel 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals ingevoegd door de wet van 2 januari 2001 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (BS 03.01.01), rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van de vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, namelijk door zijn drie woningen

) te huur te stellen aan personen dewelke zich overwegend in een precaire administratieve toestand bevinden, en in het bijzonder hiernavermelde woningen aan de hiernavernoemde vreemdelingen te hebben verhuurd;

de feiten thans, ingevolge de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers (B.S. 02.09.2005) en waarbij de artikelen 433decies tot en met 433quinquiesdecies zijn ingevoegd in het strafwetboek, omschreven zijnde als volgt:

Bij inbreuk op artikel 433 decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name ten nadele van hiernavermelde personen:

I.

a) tussen 22 september 2002 en 23 oktober 2002.

aan

(stuk 50);

b) tussen 15 oktober 2002 en 23 oktober 2002.

aan (stuk 51);

c) tussen 9 juni 2002 en 23 oktober 2002.

aan (stuk 56);

d) op 22 oktober 2002.

aan (stuk 58);

e) op 22 oktober 2002.

aan (stuk 67);

f) tussen 2 januari 2001 en 21 februari 2001.

aan (stuk 134);

g) tussen 2 januari 2001 en 6 oktober 2001.

aan (stuk 134);

h) tussen 2 januari 2001 en 5 oktober 2001.

aan (stuk 134);

i) tussen 2 januari 2001 en 26 maart 2001.

aan (stuk 133);

j) tussen 2 januari 2001 en 2 juni 2001.

aan (stuk 133);

k) tussen 2 januari 2001 en 1 april 2001.

aan (stuk 133);

l) tussen 30 september 2001 en 2 oktober 2002.

aan (stuk 133);

m) tussen 30 september 2001 en 2 oktober 2002.

aan (stuk 132);

n) tussen 14 januari 2001 en 16 januari 2002.

aan (stuk 132);

o) tussen 31 december 2002 en 2 januari 2004.

aar (stuk 218);

p) tussen 2 januari 2001 en 6 oktober 2001.

aan (stuk 217);

q) tussen 9 november 2002 en 2 november 2003.

aan (stuk 217);

r) tussen 28 februari 2002 en 2 juni 2002.

aan (stuk 217);

II. ;

a) tussen 4 augustus 2002 en 5 februari 2003.

aan (stuk 126);

b) tussen 26 januari 2001 en 28 januari 2002.

aan (stuk 131);

III. ;

a) tussen 2 januari 2001 en 5 februari 2003.

aan (stukken 129 en 135);

b) tussen 9 januari 2003 en 5 februari 2003.

aan (stuk 135);

B. tussen 1 mei 2000 en 13 maart 2003, meermaals, op niet nader bepaalde data.

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als

met een globale oppervlakte van 135 m²
eigendomakte verleden op 14 mei 1991,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard vanaf 1 mei 2000 tot en met 12 maart 2003, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

C. tussen 17 juni 1999 en 1 mei 2000, meermaals, op niet nader bepaalde data,

Bij inbreuk op de artikelen 74 lid 1 en 82 van de gemeentelijke bouw- en woningverordening, goedgekeurd door de gemeenteraad van op 11 september 1984, en door de Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening bij besluit van 26 maart 1986 (BS 21.05.1986), strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 60, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (de artikelen 60, 66, 68, 69 en 72 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (BS 08.06.1999), als eigenaar van

het onroerend goed gelegen te
gekadaastreerd als

met een globale oppervlakte van 135 m²
eigendomakte verleden op 14 mei 1991,

het goed niet in gezonde en veilige toestand te hebben gebracht of bewaard van 18 juni 1999 tot en met 30 april 2000, namelijk door hoger genoemd pand in een staat van bouwvalligheid of in een onhygiënische toestand te hebben gebracht en/of gelaten, welk een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking;

Gezien het bewijs van inschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken kantoor te , dd.01-02-2006, ten rande van de overschrijving van de titel van verkrijging, onder nummer

en inzake

Het college van Burgemeester en Schepenen van

met zetel op
handelend als stedenbouwkundige overheid.
- ter zitting vertegenwoordigd door meester
advocaat bij de balie te

- VRIJWILLIG TUSSENKOMENDE PARTIJ

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord de burgerlijke partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester , advocaat bij de balie te ;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat bij de balie te ;

Gehoorde de vrijwillig tussenkomende partij in haar middelen en besluiten, ontwikkeld door meester advocaat loco meester , advocaat bij de balie te

Uit het uittreksel van overlijdensakte van dd. 14 juli 2005 blijkt dat tweede beklaagde te op is overleden.

De rechtbank stelt het verval van de strafvordering vast in hoofde van tweede beklaagde gelet op diens overlijden.

Tenlastelegging A

Eerste beklaagde wordt onder tenlastelegging A vervolgd voor feiten van huisjesmelkerij.

Eerste beklaagde is mede-eigenaar van de verschillende panden die in deze tenlastelegging worden vermeld en die door hem werden gebruikt als opbrengseigendommen door de gemeubelde kamers van deze panden te verhuren.

Naar aanleiding van verschillende controles van de Wooninspectie is gebleken dat al deze panden in een verwaarloosde, onhygiënische en onveilige toestand verkeerden.

In verschillende panden bleek er brand- en elektrocutiegevaar te bestaan evenals gevaar voor CO-intoxicatie. Verder bleken de gasleidingen, de elektriciteitsbekabeling, de zekeringskasten en de stopcontacten meermaals beschadigd of onveilig aangebracht. De gasgeiser en de gasafvoerleidingen bleken niet conform te zijn aangesloten. Naast de vastgestelde onveilige toestand van de panden, bleken deze ook in een ronduit erbarmelijke ongezonde en onhygiënische toestand te verkeren. In de meeste panden was er vochtshade, schimmelvorming, roestvorming, verrotting van het hout in ramen en deuren, glasbreuk en waren de kamers gebrekkig verlucht en verlicht. Bovendien werd in verschillende ruimtes ongedierte aangetroffen.

De foto's van de panden en de kamers die in het dossier voorhanden zijn, tonen deze erbarmelijke en ronduit onbewoonbare situatie meer dan aan en spreken wat dat betreft boekdelen.

Tengevolge van de vaststellingen tijdens deze controles van de Wooninspectie werd bij Besluit van de Burgemeester van van 23 augustus 1999 de woning aan ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

In voormeld besluit wordt uitdrukkelijk vermeld dat de bewoning binnen drie maanden na datum van het besluit diende stopgezet te worden. Eerste beklagde was op de hoogte van het verbod om nieuwe huurders in het pand toe te laten vermits dit besluit hem per aangetekend schrijven werden ter kennis gegeven. Naar aanleiding van nieuwe controles op 22 oktober 2002 en 12 maart 2003 werd echter vastgesteld dat er ook na de definitieve onbewoonbaarverklaring door beklagde nog kamers werden verhuurd en nieuwe huurcontracten werden afgesloten. Bij de laatste controle werden in het inmiddels onbewoonbaar verklaarde pand niet minder dan 20 illegale vreemdelingen aangetroffen die gemiddeld 350 EUR per kamer betaalden.

De op dat ogenblik aangetroffen illegalen waaronder ook gezinnen met jonge kinderen verbleven in onhygiënische en veel te kleine ruimten zonder voldoende sanitair en zonder afdoende verlichting en verluchting. Het is dan ook opmerkelijk dat eerste beklagde naar aanleiding van deze controle toegeeft dat hij ervan op de hoogte was dat de kamers onbewoonbaar werden verklaard maar hij toch is blijven verder verhuren om zijn hypotheeklening te kunnen afbetalen. Van enige goede trouw in zijnen hoofde is dan ook geen sprake.

In casu blijkt dat er wel degelijk sprake is van misbruik van de illegale of precaire verblijfstoestand van vreemdelingen. Uit de verhoren van de huurders en het nazicht van de aangetroffen huurcontracten is komen vast te staan dat de huurders van eerste beklagde voor het overgrote deel bestaan uit illegalen, asielzoekers of buitenlanders die zich in een precaire verblijfssituatie bevinden. Ook huurders met een tijdelijke verblijfsvergunning vallen onder het wettelijke begrip van "precair administratieve toestand" nu zij allen zijn blootgesteld aan een mogelijke verwijdering van het grondgebied en een definitief bevel om het grondgebied te verlaten met hun verblijfssituatie steeds eminent aanwezig is.

Uit de verklaringen van de aangetroffen huurders en het nazicht van de bij beklagde in beslaggenomen huurcontracten blijkt dat voor de kamers huurprijzen van 350 EUR per kamer werden gevraagd. Deze huurgelden staan in volstrekte wanverhouding tot de erbarmelijke en onbewoonbare toestand van de panden zoals deze naar aanleiding van de verschillende controles werd beschreven. Zelfs na het besluit tot definitieve onbewoonbaarverklaring werden dergelijke huurprijzen gehanteerd en dit voor kamers die op dat ogenblik

zowel wettelijk als feitelijk totaal onbewoonbaar waren. Het ontvangen van huurgelden voor kamers of appartementen die definitief onbewoonbaar werden verklaard, wordt in de voorbereidende werken bij de wet van 10 augustus 2005 uitdrukkelijk aangehaald als het typevoorbeeld van "een abnormaal profijt" in de zin van het nieuwe artikel 433 deciës Sw. (Gedr. St. 51-559/4, blz.40).

Gelet op de wanverhouding tussen de gevraagde huurprijzen enerzijds en de onbewoonbare en zelfs levensgevaarlijke toestand van de verhuurde kamers anderzijds en gelet op het feit dat beklaagde juist omwille van deze erbarmelijke toestand hoofdzakelijk aan illegalen of mensen in een preciaire verblijfs-situatie verhuurde, dient te worden besloten dat misbruik werd gemaakt van de illegale of preciaire verblijfsituatie van deze mensen teneinde een abnormaal profijt te bekomen.

De tenlastelegging A komt in hoofde van eerste beklaagde dan ook bewezen voor.

Tenlastelegging B en C

Tenlasteleggingen B en C voorzien een inbreuk op de gemeentelijke bouw- en woningverordening van van 11 september 1984 die een verbod inhoudt op het zogenaamd laten verkrotten van onroerende goederen waardoor deze een gevaar uitmaken voor de volksgezondheid of de veiligheid van de bevolking.

Overeenkomstig artikel 146, 2° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening zijn alle inbreuken strafbaar die werden begaan op stedenbouwkundige verordeningen en daaronder dienen overeenkomstig artikel 55 § 2 van hetzelfde decreet ook de gemeentelijke stedenbouwkundige verordeningen te worden verstaan die voorschriften bevatten inzake de gezondheid en de veiligheid van woningen.

Gelet op het besluit van de Burgemeester van van 23 augustus 1999 waarbij de woning aan onge-schikt en onbewoonbaar werd verklaard en gelet op de vaststellingen gedaan naar aanleiding van de controles van de Wooninspectie, moet worden besloten dat de woning niet in een gezonde en veilige toestand werd bewaard zoals wordt vereist door de de gemeentelijke bouw- en woningverordening van van 11 september 1984.

De tenlasteleggingen B en C komen dan ook bewezen voor.

Strafmaat

De bewezen feiten A, B en C werden in hoofde van eerste beklaagde gepleegd met een zelfde strafbaar opzet zodat voor al de feiten samen één

straf wordt opgelegd. De feiten zijn ernstig. Eerste beklaagde handelde daarbij uit louter geldgewin. Het misbruik maken van andermans precaire administratieve of sociale toestand om hen financieel te kunnen uitbuiten is verwerpelijk en kan in geen enkele samenleving worden geduld. De rechtbank tilt er zwaar aan dat eerste beklaagde na de verschillende besluiten tot onbewoonbaarverklaring is verdergaan met het verhuren van onbewoonbare kamers en het ontvangen van huurgelden wat wijst op een minachting voor de wettelijke reglementering.

Bij de straftoemeting werd rekening gehouden met het blanco strafregister van eerste beklaagde.

De herstellvordering

De vrijwillig tussenkomende partij in deze procedure, het College van Burgemeester en Schepenen van _____ stelt ter zitting een herstellvordering in voor de panden gelegen aan _____ en

De vrijwillig tussenkomende partij verklaart ter zitting dat zij haar herstellvordering heeft geactualiseerd en heeft aangepast aan de huidige toestand van de panden waarin inmiddels verschillende herstellingswerken werden uitgevoerd.

De thans gestelde herstellvordering beperkt zich nog tot een aantal aanpassingswerken die nog niet werden uitgevoerd en noodzakelijk zijn om het pand in overeenstemming te brengen met de bestaande normgeving inzake veiligheid en gezondheid van woningen zodat deze herstellvordering gegrond voorkomt.

De vordering tot verbeurdverklaring

Het openbaar ministerie vordert de verbeurdverklaring van het pand gelegen aan de _____ waarop op 21 december 2004 strafrechtelijk beslag werd gelegd.

Artikel 433 terdecies Sw. bepaalt dat de bijzondere verbeurdverklaring, zoals bedoeld in artikel 42, 1° Sw. wordt toegepast op degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan het misdrijf van huisjesmelkerij, zelfs wanneer de zaken waarop zij betrekking heeft geen eigendom van de veroordeelde zijn, zonder dat deze verbeurdverklaring evenwel afbreuk kan doen aan de rechten van derden op de goederen die verbeurd zouden kunnen worden verklaard. Uit de woorden "wordt toegepast" kan worden afgeleid dat het om een verplichte verbeurdverklaring gaat en geen facultatieve verbeurdverklaring zoals onder het vroegere regime van artikel 77 bis van de vreemdelingenwet waaronder

het misdrijf van huisjesmelkerij werd strafbaar gesteld voor de wet van 10 augustus 2005.

Bijgevolg dringt zich de verbeurdverklaring op van de onroerende goederen aan de _____, aan _____ te _____ en aan _____ waarmee de feiten van huisjesmelkerij werden gepleegd (tenlastelegging A).

Deze verbeurdverklaring wordt met uitstel bevolen gelet op het gegeven dat beklaagde nog over een blanco strafregister beschikt.

De burgerlijke vordering

De vordering van de burgerlijke partij _____ ten belope van 1 euro definitief komt gegrond voor gelet op haar wettelijke opdracht en het bewezen zijn van de feiten in hoofde van eerste beklaagde.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 194, 195, 332 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003 de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26.06.2000 en 30.3.2000 betreffende de invoering van de euro artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24.12.1993 en 22.4.2003, het KB van 19.12.2003, de programmawet van 27.12.2004 en het KB van 31.10.2005; artikel 20 der wet van 17.4.1878, artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek, artikelen 44 en 45 van het Strafwetboek, en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen als aangehaald in de tenlastelegging B en C, alsmede de artikelen 25, 38, 40, 65, 66, 433decies van het strafwetboek;

Rechtdoende in afwezigheid van tweede beklaagde en op tegenspraak ten opzichte van eerste beklaagde, de burgerlijke partij en vrijwillig tussenkommende partij.

Verleent akte aan het verzoek van het College van Burgemeester en Schepenen van tot vrijwillige tussenkomst.

De rechtbank stelt in hoofde van tweede beklaagde het verval van strafvordering vast, gelet op diens overlijden.

VEROORDEELT

eerste beklaagde voor de vermengde feiten A, B en C :

tot een hoofdgevangenisstraf van ZES MAANDEN
en
tot een geldboete van TIENDUIZEND EUR

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen;
dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de uitgesproken hoofdgevangenisstraf en geldboete ten laste van eerste veroordeelde, worden uitgesteld voor een termijn van DRIE jaar vanaf heden, uitgezonderd de reeds ondergane voorhechtenis en uitgezonderd een effectieve geldboete van VIJFDUIZEND EUR waarvoor de vervangende gevangenisstraf twee maanden zal bedragen.

Verplicht eerste veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van **25 EUR**, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wetten van 26.06.2000 en 7.2.2003, vermeerderd met 45 decimes en gebracht op 137,50 EUR.

Verplicht eerste veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **1.307,64 EUR** en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 23 december 1993 en de wet van 26.06.2000, tot een vergoeding van 25 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 26/6/2000 de geldboete van 10.000 EUR, vermeerderd wordt met 40 decimes, zodat die geldboete 50.000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden.

Beveelt de verbeurdverklaring van de onroerende goederen gelegen aan de _____, gekadaastreerd als _____, met een globale oppervlakte van 135 vierkante meter, aan _____ gekadaastreerd als _____, met een globale oppervlakte van 85 vierkante meter en aan _____, gekadaastreerd als _____, met een globale oppervlakte van 67 vierkante meter.

De verbeurdverklaring van deze panden wordt bevolen met uitstel voor een periode van 3 jaar.

Verklaart de herstellvordering van het College van Burgemeester en Schepenen van _____ gegrond.

Beveelt aan beklaagde _____ dat de volgende aanpassings- en herstellingswerken worden uitgevoerd aan het pand gelegen aan _____ binnen een termijn van ZES maanden na datum van huidig vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 50 EUR per dag:

Gebouw algemeen:

Verwijderen van afval en bederfbare goederen;
Herstellen van barsten, gaten en kieren in de buitenmuren;
Zorgen voor een afsluitbare gezamenlijke voordeur;
Zorgen voor voldoende bellen en brievenbussen.

Eerste verdieping vooraan:

Zorgen voor voldoende verluchting in de slaapkamers

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen van _____ en/of de stedenbouwkundige inspecteur om de werkzaamheden zelf uit te voeren en de kosten te recupereren van eerste beklaagde, indien geen gevolg wordt gegeven aan de veroordeling tot uitvoering van de herstellwerkzaamheden.

Rechtsdoende over de vordering van de burgerlijke partij:

Verklaart de eis ontvankelijk en gegrond;

Veroordeelt eerste beklaagde om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van EEN EURO DEFINITIEF te vermeerderen vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend en zes.

AANWEZIG:

ondervoorzitter, voorzitter van de kamer,
rechter
rechter,
rechter,
/ substituuat-procureur des konings,
griffier.